

εργάτην, τυπών άριν παρείσουστην εἰς ενακχώριαν την
Εχει ευρεῖ δοκιμούσιον Μάκαρο τους οφεκτικούς την
Κλεόπατρας του, τας πλουσιόδυσ χρωματισμούς και
τους μικρούς του μελαψών αγγέλους, έχει ο γλυκός
ανθρακεύματα μεταξύ των οποίων το πιο σημαντικό

Οσοι τέων ευρωπαϊκών επαγγελμάτων την Ρωσίαν,
εν γενεύδεν γνωρίζουσιν ειπή την επιστημόνα Ρωσίαν,
υπάρχει διαμαντής καὶ φαντασία.

Εἰς τὸ Κυθερεῖον τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἡ μεγαλειτέρα ἐλευθερίας βάσις τε γενετική της πόλης, καὶ τοῦτον τούτων, καὶ ἡ ἐλευθερία αὕτη ποσῶς δὲν κατακρίνεται. Τούναντίον, νεᾶνις ἥτις δὲν ἔκλινε τὸν ὑμερο-
πτῶν γένετο, ἐπισύρεται σὰς ἀπολαβέσει τῷ χρημάτω τοι.

Η Στρατιώτικη Επιθεωρησία του 1963
αγαρέρει εδώς λίγη ριζαρδούλεντ στην Ρωσία: Οι γνή-
καταστάτης, οστις επέβει χρόνον τύχειν την οικογέ-
νεια του κληρώτου τον οποίον βυτικούτες, αποκτά

νει ἐπίσης ἐνίστε καὶ νὰ ὑποχρεοῦ ἔτέρους εἰς γάμον, δταν εὐρίσκε τὸ τοιοῦτο συμφέρον ὑπὸ ἐποψιν ἡθικὴ καὶ οἰκονομικὴν. Οἱ νέοι δὲν νομίζουσιν ὅτι δικαιοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς συνελεύσεως. Μὲς χαρακτηριστικὸν τῆς σπουδαίοτητος τοῦ προσώπου, ὅπερ παριστῶσιν αἱ συνελεύσεις τῶν χωρικῶν εἰς τὰ γαμήλια ζητήματα, ἀναφέρομεν τὸ περιεργον συμβάν, ὅπερ ἐγένετο πρὸ δεκάδος ἑτῶν. "Ἐν τινι κώμῃ, οἱ χωρικοὶ εὗρον ἐπικινδύνον νὰ ἔχωσιν ἵερες χῆρον παρ' ἐκυτοῖς, διὰ λόγους πολλούς. Συνῆλθον λοιπὸν εἰς τινέλευσιν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἱερέως τὴν χήραν ἐνὸς στρατιώτου, ἥτις συγκατένευε νὰ γίνη παλλακής του. Καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως ἀμέσως ἐτέθη εἰς ἔφαρμογήν.

"Ἀλλ' ἡ συνέλευσις τῶν χωρικῶν πιστεύει, ὅτι κέκτηται τὸ δικαίωμα, οὐ μόνον νὰ συζευγνύῃ καὶ νὰ χωρίζῃ συζύγους, ἀλλὰ καὶ ἀναμιγνύῃται καὶ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ζωήν. Οἱ δυσηρέστημένοι συζύγοι ἔκθέτουσι παράπονα ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως, ἥτις, ἀναλλαμβάνει τὸ δικαίωμα τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων. Εἰς πολλὰ μέρη, διὰ κακὴν διαγωγὴν καὶ διαφθορὰν, ἡ γυνὴ καταδικάζεται εἰς δημόσιον δυσφημόν. 'Ο σύζυγος, διὰ κακομεταχειρισθεὶς τὴν γυναῖκα του, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον, κτλ.

"Ἡ συνέλευσις δικάζει ὑποθέσεις ἀφορώσας κληρονομίας, διανομὴν περιουσίας, καὶ συχγάνις ἀκόμη καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, χωρὶς ποσῶς νὰ λαμβάνῃ ὑπὲρ ὅψει τὸν κώδικα. Οὕτω, τιμωρεῖ διὰ μέθην, ἀποδιώκει ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς τὰ ἐπικινδύνα μέλη, καὶ εἰς τινας μάλιστα περιπτώσεις, ἀπαγγέλει ἀληθῆ θανατικὴν ποινάν.

"Ἡ ἔξις περίπτωσις τῆς θανατικῆς ἔκταλέσεως ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Κυθερνείῳ τῆς Δαμάρας, τῷ 1872. Οἱ χωρικοὶ συνελθόντες, ἀπεφάσισαν ν' ἀπομακρύνωσι τῆς κοινότητος τὸν χωρικὸν Ἀνδρονώφ διὰ κακὴν συμπεριφορὰν καὶ διὰ κλοπῆν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν χρόνου τινὸς, ἐν τούτοις, διωχθεὶς ἐπανῆλθε, καὶ πρὸς ἐκδίκησιν, ἤρετο νὰ κλέπτῃ τοὺς μὲν καὶ γὰρ πυρπολῇ τὰς οἰκίας τῶν δὲ, καὶ νὰ ἀπειλῇ διὰ φόνου τοὺς ἄλλους. Τότε, οἱ χωρικοὶ συνῆλθον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἔξοφλήσωσι πλέον μετ' αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρας, δὴν ἡ συνέλευσις, μὲ τὸν δῆμαρχον (σταρόστα) ἐπὶ κεφαλῆς, μετέβη εἰς τὸν οἶκον, ἔνθα ἐκρύπτετο διέγκληματίας, ἐποιούρκησεν αὐτὸν, τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφόρευσε πάραυτα.

"Καὶ ἐν γένει, ἡ συνήθεια αὐτὴ τοῦ ἀποδίδειν δικαιούντην ἀφ' ἐσυτῶν, εἴναι λίαν διαδεδομένη παρά τοῖς χωρικοῖς, οἵτινες δὲν ἔχουσι καμπίαν ἐμπιστούντην εἰς τὰ διαιστήρια καὶ τοὺς κώδικας.

"Καὶ αἱ περὶ ἰδιοκτησίας ἰδέαι τῶν ρώσων χωρικῶν εἰσὶ πρωτότυποι. 'Ἡ γῆ κατ' αὐτοὺς, δὲν δύναται νὰ εἴναι ἰδιοκτησία οὐδενός' ἀνήκει εἰς τὸν θεόν. 'Ο ἄγιος παύος κατέχει νομίμως μόνον διὰ παράγει διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.' Ἄρα, δὲν εἴναι δύνατον νὰ ἔχῃ τίτλους ἀδιαμφισβήτητος ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας γαϊῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, οἱ ρώσοι χωρικοὶ εἰσὶ πολλαχοῦ πεπιστεμένοι, διὰ τὸν λόγον χωρικοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἢ Τσάρος θέλει προθῆ εἰς διαμοίρασιν τῆς

γῆς, παρέχων εἰς ἐκαστον ἵσην μερίδα ἐδάφους, δισην δύναται μόνον νὰ καλλιεργήσῃ αὐτοπροσώπως. Διὸ καὶ ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν οἱ χωρικοὶ ἀρνοῦνται ν' ἀγοράζωσι γαϊάς παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν. 'Ἐγτός ὅλης χρόνου θὰ λαβῶ αὐτὴν χωρὶς τίποτε νὰ πληρώσω' λέγουσιν, ὑπανινιττόμενοι τὴν μέλλουσαν διανοιὴν τοῦ ἐδάφους.

"Μόνον λοιπὸν τὰ διὰ τῆς ἐργασίας πάραγόμενα προτόντα θεωροῦνται ως ἰδιοκτησία, καὶ κατὰ συνέπειαν, εἰσὶν ιερὰ καὶ ἀπαραβίαστα. 'Ἄλλ' ἐνιαχοῦ, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἰδιοκτησία δὲν θεωρεῖται ως ἀπόλυτος. Διότι, εἰς πολλὰς ἐπαρχίας, δταν σιτοδεῖα, ἡ δυστυχία τις στενοχωρῆ τοὺς χωρικοὺς, λαμβάνουσιν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν, δσον σῖτον εὑρωσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἡ εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, δτι διανείζονται αὐτόν καὶ πράγματι δὲ, μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς, δικαιοπεῖσται εἰς τὴν θέσιν του, τῇ προσθήκῃ καὶ τινος ποσότητος ἐπὶ πλέον, λόγῳ τόκου. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐργαλεῖα, καὶ σκεύη πολλάκις ἀφαιροῦσι, καὶ τὰ ἐπιστρέφουσιν δταν δὲν ἔχωσι πλέον ἀνάγκην αὐτῶν. Καὶ τὸ τοιοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν κοινωνιστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἰσὶν ἐρρίζωμέναι παρὰ τῇ ρωσικῇ κοινωνίᾳ.

"Καὶ ως πρὸς τὴν κληρονομίαν, τὰ ἔθιμα τῶν χωρικῶν ἔρχονται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κώδικα. Τὰ τέκνα κληρονομοῦσι τὸν πατέρα, οὐχὶ διότι εἰσὶ τέκνα του, ἀλλὰ διότι συνειργάσθησαν μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς περιουσίας. Οὕτως, ἐνῷ τὸ τέκνον τὸ ζῆσαν μακρὰν τῆς πατρικῆς οἰκίας οὐδὲν κληρονομεῖ, τὸ θετὸν τέκνον ἡ τὸ ψυχοπαῖδες δσερ συνειργάσθη, λαμβάνει τὴν μερίδα του. 'Επίσης καὶ ἡ παλλακή, ἡ συζήσασα καὶ συνεργασθεῖσα ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ τοῦ ἀποθανόντος, λαμβάνει μερίδα ἐκ τῆς κληρονομίας, μετ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαικελεύσεις τοῦ κώδικος.

"Οπόσον διαφόρους τῶν ἰδικῶν μας ἰδέας ἔχουσι περὶ τῆς ἰδιοκτησίας οἱ ρώσοι χωρικοὶ, φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐν πλείσταις περιστάσεσιν ἡ κλοπὴ δὲν θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς ως πρᾶξις ἐγκληματικὴ, ἀλλ' ὡς ἀπλὴ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ κλέπτου. Καὶ οὕτως, ἡ δίκη λαμβάνει χώραν μόνον ἐὰν δὲν θεωρεῖται καταγγείλη τὸν κλέπτην, καὶ διακόπτεται, ἀμαρτίας συμβίβασθῶσι μεταξύ των τὰ δύο μέρη. 'Ἐν τῇ βορείῳ Ρωσσίᾳ, δὲ λαζαρτρεύει τὸν 'Άγιον Νικόλαον ως ὄρνιθοκλέπτην οἱ κλέπται τοῦ θεωροῦσιν αὐτὸν ως προστάτην των, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομήν του εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των.

ΜΟΝΟΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

*Ἀν ὑπάρχῃ νῆσος, ἥτις ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῆς ὅψεις ἡνὶς ἀξία ἀπὸ πολλοῦ ἡδη νὰ εἰγεν ἐλκύσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, ἵνα ἐγκύψωσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν περιγραφὴν αὐτῆς, βεβαίως τοιαύτη ὥφειλε νὰ εἴναι ἡ Κέρκυρα. 'Ιστορικωτάτη,